

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)- Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Rzeźba	
UTH/Gr/O/Mgr/S/A2/1			Sculpture	
Język wykładowy		Język polski		
Rok akademicki		2020/2021		
Kierunek w zakresie		Grafika		
Poziom studiów		Jednolite studia magisterskie		
Profil studiów		ogólnoakademicki		
Forma studiów		Studia stacjonarne		
Semestr / semestry		V		
Przynależność do grupy zajęć		Grupa zajęć podstawowych		
Status przedmiotu		Do wyboru		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
				3 ECTS
		Ćwiczenia		
		Pracownia artystyczna	45	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	Ogólnoakademicki , sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		
	z uprawnieniami			
	z dyscypliną	Sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		
Forma nauczania		Tradycyjna		
Wymagania wstępne		Studenci kierunku		
Jednostka prowadząca		Wydział Sztuki <i>Architektura Wnętrz</i>		
Koordynator		dr Bożena Klimek-Kurkowska		
Osoby prowadzące		mgr Artur Wąsowicz		
Adres strony internetowej pjo		www.ws.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		Artur.wasowicz@uthrad.pl		

Cel kształcenia:	<p>Celem kształcenia jest rozwój wyobraźni i wrażliwości plastycznej związanej z umiejętnością kształtowania przestrzeni przy pomocy ćwiczeń rzeźbiarskich. Kolejnym celem jest poszukiwanie właściwej formy i skali w przykładowych realizacjach rzeźbiarskich w relacji do otaczającej przestrzeni wewnętrznej, zewnętrznej, oraz zrozumienie i poszerzenie wiedzy, doświadczeń praktycznych i intelektualnych o następujące zagadnienia: forma otwarta, forma zamknięta, przestrzeń aktywna, przestrzeń nieaktywna. Ponadto, kluczowym celem w kształceniu jest umiejętność wykorzystania przez studenta zdobytej wiedzy z zakresu praktycznego budowania, konstruowania i komponowania przestrzeni we własnych projektach architektonicznych odnoszących się do działań z zakresu projektowania wnętrz jak i wybranych przestrzeni miejskich oraz pozamiejskich.</p>
Treści programowe:	<p>Zajęcia odbywają się w pracowni rzeźby i obejmują swoim zakresem zagadnienia teoretycznego i praktycznego postępowania w wypełnianiu zadań rzeźbiarskich. W formie dyskusji, rozmów i pogadanek prezentowane są problemy dotyczące techniki pracy, materiałów używanych w realizacjach rzeźbiarskich oraz tematów zadań przeznaczonych do wykonania. Na zajęciach poruszane są klasyczne problemy dotyczą umiejętności konstruowania bryły jako formy określającej ogólny charakter modelowanego obiektu. Zagadnienia związane z określaniem proporcji, kierunków i skali modelowanych obiektów oraz rodzajem i znaczeniem faktur.</p> <p>Realizowane tematy obejmują między innymi:</p> <p>1. Ćwiczenia na płaszczyźnie (praca w glinie)</p> <ul style="list-style-type: none"> * Ćwiczenia hasłowe, odnoszące się do rodziny form geometrycznych, technicznych, ostrych, kanciastych oraz przyjaznych miękkich, biologicznych, łagodnych. * Wykonanie kompozycji z koniecznością ingerencji modelowanych obiektów w płaszczyznę podstawy * Wykonanie kompozycji na płaszczyźnie zawierającej inicjały studenta – dążenie do opracowania znaku o charakterze architektonicznym (detalu) opartego na bazie inicjałów studenta. * Ćwiczenie związane z uruchomieniem płaszczyzny – przy wykorzystaniu płaszczyzny papierowej studenci poprzez zastosowanie różnych sposobów nacinania oraz fakturowania, dążą do uzyskania i uruchomienia w jak najciekawszy sposób płaskiej płaszczyzny, nadając jej charakter rzeźbiarski <p>2. Ćwiczenia o charakterze kompozycji przestrzennych, zawierających problemy budowania bryły i jej podziału, przy narastającym skomplikowaniu i podnoszącym stopień trudności. (praca w glinie) np.</p> <ul style="list-style-type: none"> * sześcián o podstawie około 15-20 cm – podział bryły przy pomocy tylko trzech cięć, uzyskanie nowych elementów i form i zbudowanie z nich możliwie najciekawszej, nowej jakościowo kompozycji o cechach architektonicznych * podział dwóch sześciánów o takiej samej wielkości podstawy około 15-20 cm – podział każdej bryły przy pomocy tylko dwóch cięć, uzyskanie nowych elementów i form i zbudowanie z nich możliwie najciekawszej, nowej jakościowo kompozycji, o cechach architektonicznych * kula o średnicy do 20 cm – podział bryły przy pomocy tylko trzech cięć, uzyskanie nowych elementów i form i zbudowanie z nich możliwie najciekawszej, nowej jakościowo kompozycji o cechach architektonicznych * studium natury – worek wypełniony sykiem tworzywem, obserwacja napięcia formy * studium wybranego małego przedmiotu i jego przeskalowanie – kolejne ćwiczenie na obserwację i kształtowanie umiejętności obserwowania proporcji i przenoszenia ich na większy, przeskalowany obiekt. * napięcia – Ćwiczenie polegające na opracowaniu kompozycji przestrzennej, wykorzystując różne materiały w celu uzyskania „napięcia” formy, kształtu, stosując tkaniny, tworzywa sztuczne, metal, drewno.

Metody dydaktyczne (kształcenia):	<p>– metody podające (wykład informacyjny),</p> <p>– metody aktywizujące (dyskusja dydaktyczna),</p> <p>– metody eksponujące (film, pokaz, katalog i wystaw, albumy z dziedziny sztuk plastycznych),</p> <p>– metody praktyczne (pokaz, ćwiczenia warsztatowe, realizacja prac rzeźbiarskich)</p> <p>Nauczanie w zakresie kreacji indywidualnej wizji przy pomocy określonych zagadnień plastycznych: proporcja - dysproporcja, podobieństwo – różnica, abstrakcja – studium z natury, opis literacki, liryczny, geometryczny- (wykład informacyjny, ćwiczenia warsztatowe) Poszczególne zagadnienia plastyczne i technologiczne omawiane są na forum grupy lub przy jednostkowej korekcie ze studentem. Zaproponowane tematy zajęć i wykorzystywanie wybranych materiałów plastycznych w procesie dydaktycznym pozwalają zaznaczyć najważniejsze zagadnienia estetyczne, technologiczne występujące w małej formie rzeźbiarskiej czy określonej formie krajobrazowej. Wszystkie tematy ćwiczeń są zaliczane na podstawie przyjętych kryteriów :</p> <p>-zaangażowanie,- pomysłowość,- umiejętności technologiczne, świadomość użycia środków plastycznych w celu uzyskania ostatecznego efektu plastycznego, umiejętność pracy w grupie . W osiągnięciu wysokich efektów dydaktycznych pomaga odpowiednie wyposażenie pracowni np.: w piec ceramiczne, walcarki do gliny, gipsowe formy do ceramiki, kawalety, tocarki, gips formierski ceramiczny, budowlany, glinę, szkliva.</p> <p>Organizowane wycieczki do galerii oraz uczestnictwo w spotkaniach z artystami organizowanych przez instytucje zajmujące się rozwojem kultury i oświaty, to ważny element wykorzystywany w procesie kształtowania się świadomości artystycznej studentów.</p>
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów kształcenia określonych dla danego przedmiotu. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład danego przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi.</p> <p>Ćwiczenia kończą się prezentacją zrealizowanych prac, omówieniem ich i wystawieniem oceny. Częstkowe oceny wystawione po zakończeniu każdego zadania stanowią jeden z podstawowych składników zaliczenia semestru i uzyskania końcowej oceny pracy studenta.</p> <p>Zaliczenie odbywa się na podstawie aktywności i obecności studenta na zajęciach oraz sumy częściowych ocen semestralnych.. Kryteria oceny, terminy oraz forma zaliczenia podane są do wiadomości studentów na początku semestru.</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)
W1	Posiada podstawy wiedzy dotyczącej kreowania form i przestrzeni. Zna i rozumie potrzebę intuicyjnego poszukiwania formy w procesie projektowym.	K_WG01	Pracownia artystyczna wykład	zaliczenie
W2	Posiada niezbędną wiedzę dotyczącą rozumienia zasad kompozycji plastycznej brył i płaszczyzn, oddziaływania koloru, metod i sposobów interpretacji zapisu oraz technik interpretowania zjawisk plastycznych.	K_WG03	Pracownia artystyczna	zaliczenie

W3	Posiada podstawową wiedzę i rozumie konieczność stosowania reguł geometrycznych do zapisywania i obrazowania myśli projektowej w formie opracowania technicznego.	K_WG06	Pracownia artystyczna	zaliczenie
U1	Posiada umiejętności rysunkowego, malarskiego i przestrzennego-rzeźbiarskiego interpretowania zjawisk plastycznych. Potrafi posługiwać się różnorodnymi środkami przekazu artystycznego.	K_UW02	Pracownia artystyczna	zaliczenie
U2	Potrafi i zna sposoby wykorzystania swojej wyobraźni, intuicji i emocjonalności w obszarze ekspresji artystycznej.	K_UW08	Pracownia artystyczna	zaliczenie
U3	Dysponuje umiejętnościami niezbędnymi do tworzenia i realizowania własnych koncepcji artystycznych i potrafi je wykorzystywać.	K_UU10	Pracownia artystyczna	zaliczenie
U4	Potrafi tworzyć spójne wypowiedzi ustne i pisemne, a także wyszukiwać, analizować i użytkować informacje ze źródeł w języku obcym na poziomie B2+ oraz w wyższym stopniu w zakresie specjalistycznej terminologii związanej z kierunkiem.	K_UK14	Pracownia artystyczna	zaliczenie
K1	Prezentuje twórcze myślenie. Jest gotów do efektywnego wykorzystania swojej wyobraźni, intuicji i emocjonalności w projektowaniu.	K_KK02	Pracownia artystyczna	zaliczenie
K2	Jest gotów być w pełni kompetentnym i samodzielnym artystą zdolnym do świadomego łączenia zdobytej wiedzy w obrębie specjalności oraz w ramach innych szeroko pojętych działań artystycznych.	K_KK05	Pracownia artystyczna	zaliczenie

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe

Literatura podstawowa:

1. Szmid B., „Ład przestrzeni”, Warszawa 1965.
2. Osęka A., „Współczesna rzeźba polska”, Warszawa 1977.
3. Zagrodzki J. , „Katarzyna Kobro i kompozycja przestrzeni”, Warszawa 1984.
4. Biuletyn CRP Orońsko
5. Rocznik „Rzeźba polska” t XI: Rzeźba – „ Architektura Wzajemne relacje i strategie” CRP Orońsko 2005
6. Adam Kotula,Piotr Krakowski „Rzeźba współczesna” Warszawa 1980
7. Maria Pajek,” Katalog rzeźb, obiektów przestrzennych i medali z kolekcji CRP w Orońsk, Orońsku 2013
8. Marta Smolińska „Puls Sztuki” Poznań 2010
9. Rocznik Wydziału Sztuki UTH w Radomiu „Arteria” nr 11/2013
10. Orońsko kwartalnik rzeźby 4(53)2003
11. Sławomir Brzoska „Rok wędrującego życia” UA Poznań 2017
- 12.Charles Jencks „Architektura postmodernistyczna” Arkady Warszawa 1987
- 13.Charles Jencks „Architektura późnego modernizmu” Arkady Warszawa 1989
- 14.Jarosław Kozakiewicz „Subiektywne mikrokosmologie” Warszawa 2017

Literatura uzupełniająca:

Pismo artystyczne „Format” 76-77
Maciej Jurkowski +8848 – 414 album retrospektywny, Kraków 2012
Strony internetowe dotyczące rzeźby
Albumy sztuk plastycznych związanych z rzeźbą ,
Katalogi wystaw, Projekcje multimedialne.

Nakład pracy studenta potrzebny do			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w <i>wykładach, ćwiczeniach, pracowni artystycznej</i>	X	X	45 [h]
Udział w konsultacjach	10 [h]	X	X
Przygotowanie do <i>wykładów, ćwiczeń, pracowni artystycznej</i> Przygotowanie do <i>zaliczenia</i>	X	20 [h]	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	10[h] /0,4 ECTS	20[h]/ 0,8	45 [h]/1,8 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot		75 h /3 ECTS	

Informacje dodatkowe, uwagi	
Zajęcia odbywają się w dwóch pracowniach rzeźby, w budynku Wydziału Sztuki	